

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

8. oktober 2014*

»Statsstøtte — aluminium — fordelagtig elpris indrømmet ved kontrakt — afgørelse, der erklærer støtten ulovlig og uforenelig med det indre marked — opsigelse af kontrakten — retslig udsættelse i form af en foreløbig forholdsregel af virkningerne af aftalens ophævelse — ny støtte«

I sag T-542/11,

Alouminion AE, Maroussi (Grækenland), ved advokaterne G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysaifis, D. Diakopoulos og N. Keramidas,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved D. Triantafyllou og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede, bistået af advokat V. Chatzopoulos,

sagsøgt,

støttet af:

Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), Athen (Grækenland), ved advokaterne E. Bourtzalas, D. Waelbroeck, A. Oikonomou, E. Salaka og C. Synodinos,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2012/339/EU af 13. juli 2011 om Grækenlands statsstøtte SA.26117 – C 2/10 (ex NN 62/09) til Aluminium of Greece SA (EUT 2012 L 166, s. 83),

har

RETTEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Prek, og dommerne I. Labucka (refererende dommer) og V. Kreuschitz,

justitssekretær: fuldmægtig S. Spyropoulos,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 4. juni 2014,

afsagt følgende

* Processprog: græsk.

Dom

Sagens baggrund

- 1 I 1960 indgik Alouminion tis Ellados AE (herefter »AtE«), fra hvilket sagsøgeren, Alouminion AE, siden juli 2007 har overtaget produktionen af aluminium i Grækenland, en kontrakt (herefter »kontrakten«) med intervenienten, det offentlige elværk Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), i henhold til hvilken der blev anvendt en fordelagtig elpris på AtE (herefter »den fordelagtige elpris«).
- 2 I kontraktens artikel 2, stk. 3, var det i dens forskellige affattelser fastsat, at kontrakten skulle forlænges med yderligere perioder på fem år, medmindre en af parterne med to års varsel ved anbefalet brev med anmodning om kvittering for modtagelsen til den anden part opsiges den.
- 3 I henhold til en aftale mellem AtE og den græske stat, som blev formaliseret ved et lovdekret fra 1969, skulle den således ændrede kontrakt udløbe den 31. marts 2006, medmindre den blev forlænget i overensstemmelse med kontraktens bestemmelser.
- 4 I beslutning SG (92) D/867 af 23. januar 1992, den omtvistede støtte til virksomheden A[tE], støtte NN 83/91, fastslog Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, at den fordelagtige elpris ikke udgjorde statsstøtte.
- 5 I februar 2004 gav DEI AtE varsel om kontraktens opsigelse (herefter »opsigelsen«) og ophørte med at anvende den fordelagtige elpris på AtE ved udgangen af marts 2006.
- 6 AtE anfægtede opsigelsen ved de kompetente nationale retsinstanser.
- 7 Ved kendelse nr. 80/2007 af 5. januar 2007 udsatte Monomeles Protodikeio Athinon (retten i første instans i Athen (énmandsdomstol), Grækenland) under en sag om foreløbige forholdsregler midlertidigt og ex nunc virkningerne af ophævelsen, indtil der blev truffet afgørelse vedrørende sagens realitet (herefter »den første kendelse om foreløbige forholdsregler« eller »den pågældende foranstaltning«).
- 8 Monomeles Protodikeio Athinon fastslog i den første kendelse om foreløbige forholdsregler, at opsigelsen ikke var gyldig på grundlag af kontraktens ordlyd og de gældende nationale bestemmelser.
- 9 DEI anfægtede den første kendelse om foreløbige forholdsregler ved Polymeles Protodikeio Athinon (Athens ret i første instans med flere medlemmer), der under en sag om foreløbige forholdsregler gav DEI medhold ex nunc ved kendelse nr. 72/2008 fra marts 2008 (herefter »den anden kendelse om foreløbige forholdsregler«).
- 10 På den ene side anvendte DEI således mellem opsigelsen og den første kendelse om foreløbige forholdsregler samt fra den anden kendelse om foreløbige forholdsregler og fremefter ikke den fordelagtige elpris. På den anden side var AtE og derefter sagsøgeren omfattet af den fordelagtige elpris mellem den første kendelse om foreløbige forholdsregler og den anden kendelse om foreløbige forholdsregler (herefter »den pågældende periode«).
- 11 I juli 2008 modtog Kommissionen klager vedrørende påståede statsstøtteforanstaltninger til fordel for sagsøgeren, bl.a. bestående af den fordelagtige elpris.
- 12 Ved skrivelse af 27. januar 2010 meddelte Kommissionen Den Helleniske Republik sin beslutning om at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, TEUF, bl.a. i forhold til den fordelagtige elpris, hvorved Kommissionen anmodede interesserede parter om at fremsætte deres bemærkninger senest en måned efter beslutningens offentliggørelse (herefter »beslutningen om at indlede proceduren«).

- 13 Beslutningen om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 16. april 2010 (EUT C 96, s. 7).
- 14 I beslutningen om at indlede proceduren rejste Kommissionen tvivl om, hvorvidt den fordelagtige elpris, som DEI pålagde AtE og derefter sagsøgeren i den pågældende periode, lå på samme niveau som for alle store industrielle højspændings-el-kunder, da den fordelagtige elpris skulle ophøre i marts 2006, men blev forlænget ved den første kendelse om foreløbige forholdsregler.
- 15 Kommissionen modtog bemærkninger fra Den Helleniske Republik den 31. marts 2010.
- 16 Kommissionen modtog sagsøgerens bemærkninger den 12. maj 2010, den 3. marts og den 4. maj 2011 og DEI's bemærkninger den 17. maj 2010. Kommissionen videresendte bemærkningerne til Den Helleniske Republik og gav denne mulighed for at reagere herpå, hvilket Den Helleniske Republik gjorde henholdsvis den 16. juli og den 6. august 2010 samt den 16. maj 2011.
- 17 Kommissionen anmodede den 1. december 2010 om yderligere oplysninger fra de græske myndigheder. Den Helleniske Republik besvarede anmodningen ved skrivelse af 11. februar 2011.
- 18 Kommissionen modtog yderligere bemærkninger fra sagsøgeren den 31. maj og den 4. juli 2011.
- 19 Den 13. juli 2011 vedtog Kommissionen afgørelse 2012/339/EU om Grækenlands statsstøtte SA.26117 – C 2/10 (ex NN 62/09) til AtE og Alouminion (EUT 2012 L 166, s. 83, herefter »den anfægtede afgørelse«).
- 20 I den anfægtede afgørelses artikel 1 besluttede Kommissionen, at Den Helleniske Republik i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF ulovligt havde ydet AtE og sagsøgeren, der efterfulgte AtE, en statsstøtte på 17,4 mio. EUR gennem en anvendelse af den fordelagtige elpris i den pågældende periode, nemlig fra januar 2007 til marts 2008.
- 21 Kommissionen besluttede ligeledes, at den nævnte støtte var uforenelig med det indre marked, og pålagde Den Helleniske Republik at tilbagesøge den fra sagsøgeren (jf. den anfægtede afgørelses artikel 1 og artikel 2, stk. 1).

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 22 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. oktober 2011 har sagsøgeren anlagt denne sag.
- 23 Sagsøgeren har i stævningen anmodet Retten om som led i sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglementets artikel 65, litra d), at gøre brug af en sagkyndig erklæring.
- 24 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 30. januar 2012 har DEI fremsat begæring om at måtte intervenere til støtte for Kommissionens påstande.
- 25 DEI's anmodning om intervention blev taget til følge ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Tredje Afdeling den 27. marts 2012.
- 26 Intervenienten har indleveret sit skriftlige indlæg den 11. juni 2012.
- 27 Kommissionen og sagsøgeren fremsatte bemærkninger til det pågældende interventionsindlæg henholdsvis den 19. og den 23. november 2012.
- 28 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Fjerde Afdeling, og den foreliggende sag er følgelig blevet henvist til denne afdeling.

- 29 Retten har i henhold til procesreglementets artikel 64, stk. 2, litra a), anmodet Kommissionen om at fremlægge visse dokumenter. Kommissionen har imødekommet denne anmodning inden for den fastsatte frist.
- 30 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 31 Kommissionen, støttet af intervenienten, har nedlagt følgende påstande:
- Kommissionen frifindes i det hele.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 32 Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig ti anbringender, der tager sigte på at anfægte for det første og principalt kvalificeringen af den omhandlede foranstaltning som ny støtte (det første, det andet, det tredje og det fjerde anbringende), for det andet og subsidiært kvalificeringen af den fordelagtige elpris som statsstøtte (det femte, det sjette, det syvende og det ottende anbringende), og for det tredje og mere subsidiært forpligtelsen til at tilbagesøge den nye støtte, der følger af den pågældende foranstaltning (det niende og det tiende anbringende).
- 33 Indledningsvis skal det første anbringende om fejl med hensyn til forekomsten af en ny støtte undersøges.
- 34 Med hensyn til kvalificeringen af den pågældende foranstaltning som ny støtte anførte Kommissionen følgende i den anfægtede afgørelse:
- »8 A[tE], der blev oprettet i 1960, havde fået indrømmet en række privilegier af den græske stat, herunder elforsyninger til lavere priser. Ifølge virksomhedens vedtægter, som indeholder privilegierne, skulle elforsyningen til lavere priser udløbe i marts 2006 under den forudsætning, at [DEI] skulle give A[tE] et behørigt varsel på to år. Den 26. februar 2004 (dvs. mere end to år før udløbet af privilegiet), gav [DEI] A[tE] et sådant behørigt varsel, hvorefter [DEI] ophørte med at anvende den fordelagtige pris ved udgangen af marts 2006.
- 9 Som følge heraf betalte A[tE] fra marts 2006 frem til januar 2007 [standardprisen].
- 10 A[tE] anfægtede imidlertid udløbet af den fordelagtige elpris ved domstolen, og i januar 2007 afgjorde en domstol i første instans, at den fordelagtige elpris som et foreløbigt retsmiddel skulle genindføres, indtil der var afsagt dom i sagens genstand. Dette foreløbige retsmiddel blev på sin side anket af [DEI] og omstødt i marts 2008 (en dom i sagens genstand er fortsat verserende).
- 11 Den praktiske konsekvens af domstolsafgørelserne var, at den fordelagtige elpris igen blev anvendt over for A[tE] og derefter sagsøgeren] fra januar 2007 frem til marts 2008. I den [pågældende] periode betalte A[tE] og derefter sagsøgeren] ifølge oplysninger fra de græske myndigheder 17,4 mio. EUR mindre, end virksomhed[erne] ville have betalt ved »standardprisen« [...].
- [...]
- f) [Den pågældende foranstaltning [...] udgør ulovlig støtte.

- 34 [Sagsøgeren] argumenterer, at den første [kendelse om foreløbige forholdsregler] ikke indebar nogen væsentlig ændring af [den i kontrakten aftalte] fordelagtige [pris] [...] Derfor indebar [den første kendelse om foreløbige forholdsregler] ifølge [sagsøgeren] ikke ydelse af ny støtte til [sagsøgeren], og [den fordelagtige pris] fortsatte som eksisterende støtte.
- 35 Kommissionen kan ikke godtage [sagsøgerens] argument. Ifølge de oprindelige vilkår for de fordelagtige priser, der udgjorde eksisterende støtte, ville støtten ophøre i slutningen af marts 2006, forudsat at [DEI] gav et behørigt varsel. Da dette var sket, ophørte den eksisterende støtte som krævet i henhold til betingelserne for den oprindelige ydelse af de fordelagtige priser. Enhver ydelse af en reduceret elpris, der opfylder definitionen på statsstøtte (som det er tilfældet her), er således ny støtte, uagtet det forhold at de vilkår, der måtte gælde herfor, måske svarer til den tidligere eksisterende støtteforanstaltning. Domstolens retspraksis præciserer tydeligt, at en udvidelse af eksisterende støtte udgør ny støtte og skal anmeldes [dom af 12. juli 1973, Kommissionen mod Tyskland, 70/72, Sml., EU:C:1973:87, præmis 14, og af 11.9.2003, Belgien mod Kommissionen, C-197/99 P, Sml., EU:C:2003:444, præmis 109]. Det er så meget mere tilfældet, når afsluttet eksisterende støtte genaktiveres flere måneder senere.
- 36 Eftersom denne nye støtte ikke blev anmeldt til Kommissionen i henhold til artikel 108 i TEUF, er den ulovlig.«
- 35 Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som Kommissionen for det første deri antog, at kontrakten udløb i marts 2006, da det i kontrakten ligeledes blev bestemt, at kontrakten skulle forlænges med perioder på fem år, medmindre den blev ophævet inden for bestemte tidsfrister og fremgangsmåder, således at kontrakten ikke automatisk udløb i marts 2006.
- 36 Ophævelsen var imidlertid i strid med den nationale lovgivning, hvorved der er indført en pligt til elektricitetsforsyning, og udgjorde et misbrug af dominerende stilling.
- 37 For det andet er den anfægtede afgørelse behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som Kommissionen fandt, at den første kendelse om foreløbige forholdsregler forlængede den fordelagtige elpris, da den pågældende kendelse på ingen måde har taget stilling til sagens realitet og kun har haft midlertidig retskraft, hvilket blot bevirkede, at ophævelsens virkninger blev udsat ex nunc.
- 38 For det tredje er den anfægtede afgørelse behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som Kommissionen fandt, at den første kendelse om foreløbige forholdsregler var blevet »ophævet« ved den anden kendelse om foreløbige forholdsregler, da der med den anden kendelse om foreløbige forholdsregler i henhold til national procesret blev udført en »tilbagekaldelse« af den første kendelse, dvs. uden tilbagevirkende kraft.
- 39 For det fjerde er den anfægtede afgørelse behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som Kommissionen fandt, at den pågældende foranstaltning blev vedtaget i medfør af en retlig ordning, der »svarer til« ordningen for den eksisterende støtte, selv om den pågældende foranstaltning opretholdt den fordelagtige elpris på de samme betingelser, således at den pågældende foranstaltning ikke kunne udgøre en ny støtte.
- 40 Kommissionen har for sit vedkommende gjort gældende, at den i den anfægtede afgørelse har godtgjort, at den første kendelse om foreløbige forholdsregler udgjorde en ny støtte, der skulle anmeldes til Kommissionen, da den i modsat fald ville være ulovlig.
- 41 For det første udløb kontrakten i overensstemmelse med dens bestemmelser således faktisk i marts 2006 i modsætning til, hvad der fremgår af den første kendelse om foreløbige forholdsregler, hvori der blev foretaget en urigtig fortolkning af gældende national ret.

- 42 For det andet udgjorde den første kendelse om foreløbige forholdsregler en – ganske vist midlertidig og i det foreliggende tilfælde de facto tidsbegrænset – foranstaltning, men den stiftede rettigheder med virkninger ex nunc, således at den udgjorde en ny foranstaltning.
- 43 For det tredje har Kommissionen, selv om den anerkender, at beregningsmetoden for den fordelagtige elpris ikke blev ændret, fremført flere argumenter til godtgørelse af, at støtten skulle kvalificeres som ny, nemlig for det første at støttens retlige og aftaleretlige grundlag blev retliggjort, for det andet følger det materielle grundlag ikke længere af en aftale mellem parterne, men er blevet pålagt ensidigt af statens støttemodtagende virksomhed, indirekte (som en konsekvens heraf), gennem en civilretlig tvist, for det tredje eksisterer de almindelige samfundsinteresser, der forelå i 1960, ikke længere, og det eneste, som er på spil, er den støttemodtagende virksomheds rentabilitet, og for det fjerde er støttens varighed uvis og har under alle omstændigheder ikke nogen forbindelse med den økonomiske logik, der herskede i forbindelse med fastlæggelsen af kontraktens oprindelige gyldighedsperiode.
- 44 Det følger i lyset af retspraksis heraf, at den første kendelse om foreløbige forholdsregler ved at forlænge den fordelagtige elpris udgjorde en ny støtteforanstaltning.
- 45 Intervenienten har i sit interventionsindlæg fremført forskellige forhold til støtte for Kommissionens argumenter.
- 46 Dels har intervenienten i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, anført, at kontraktens ordlyd gav DEI mulighed for at ophæve den med virkning fra den 31. marts 2006, således som det fremgår af den anden kendelse om foreløbige forholdsregler, idet denne kendelse var endelig med hensyn til den midlertidige tvist.
- 47 Dels fandt Kommissionen med rette, at den pågældende foranstaltning forlængede en eksisterende støtte, således at denne foranstaltning indrømmede en ny støtte.
- 48 Det skal indledningsvis bemærkes dels, at enhver påtænkt ny støtteforanstaltning i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF skal anmeldes over for Kommissionen, inden den gennemføres, og at al ny støtte, der ydes uden Kommissionens godkendelse, er ulovlig.
- 49 Dels udgøres en ny støtte i henhold til ordlyden af artikel 1, litra c) og b), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [artikel 108 TEUF] (EFT L 83, s. 1) af »enhver støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som ikke er eksisterende støtte, herunder ændringer i eksisterende støtte«, og en eksisterende støtte udgøres af »godkendt støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som er godkendt af Kommissionen eller Rådet [for Den Europæiske Union]«.
- 50 Støtteordninger, som er indført efter traktatens ikrafttrædelse, skal således anses for nye støtteordninger, såfremt der er tale om en påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, hvorved bemærkes, at ændringer i denne forstand kan vedrøre eksisterende støtteordninger (dom af 20.5.2010, Todaro Nunziatina & C., C-138/09, Sml., EU:C:2010:291, præmis 46).
- 51 I det foreliggende tilfælde har Kommissionen i 35. betragtning til afgørelsen anerkendt, at den i kontrakten fra 1960 aftalte fordelagtige elpris, dvs. længe inden Den Helleniske Republiks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber, udgjorde en eksisterende støtte, i det mindste frem til vedtagelsen af den pågældende foranstaltning, dvs. inden vedtagelsen af den første kendelse om foreløbige forholdsregler.
- 52 Derimod fandt Kommissionen i samme 35. betragtning, at den pågældende foranstaltning havde forlænget den eksisterende støtte ved at ændre kontraktens varighed og derfor varigheden af den fordel, som den fordelagtige elpris udgjorde.

- 53 Det fremgår ganske vist af retspraksis, at en forlængelse af en eksisterende støtte skaber en ny støtte, som kan adskilles fra den støtte, som er blevet forlænget, og at en ændring af en eksisterende støttes varighed skal betragtes som ny støtte (jf. i denne retning domme af 4.12.2013, Kommissionen mod Rådet, C-111/10, Sml., EU:C:2013:785, præmis 58, og Kommissionen mod Rådet, C-121/10, Sml., EU:C:2013:784, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis, samt dom af 6.3.2002, Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen, T-127/99, T-129/99 og T-148/99, Sml., EU:T:2002:59, præmis 175).
- 54 Det er dog ligeledes blevet fastslået, at med henblik på anvendelsen af artikel 108, stk. 1 og 3, TEUF, beror spørgsmålet om fremkomsten af ny støtte eller ændringen af eksisterende støtte på de bestemmelser, som hjemler støtten, og på de herfor gældende nærmere vilkår og grænser (jf. i denne retning dom af 9.8.1994, Namur-Les assurances du crédit, C-44/93, Sml., EU:C:1994:311, præmis 28). Det er således kun i det tilfælde, hvor ændringen påvirker selve indholdet af den oprindelige ordning, at denne ordning bliver en ny støtteordning (jf. i denne retning dom Todaro Nunziatina & C., EU:C:2010:291, præmis 46 og 47).
- 55 I det foreliggende tilfælde er det imidlertid ubestridt, at den første kendelse om foreløbige forholdsregler suspenderede virkningerne af ophævelsen af den kontrakt, i henhold til hvilken den fordelagtige elpris blev indrømmet, således at den første kendelse om foreløbige forholdsregler de facto midlertidigt opretholdt den fordelagtige elpris i den pågældende periode. Det skal imidlertid fastslås, at denne foranstaltning fra dommeren i sagen om foreløbige forholdsreglers side hverken havde til formål eller til virkning at ændre det grundlæggende træk ved den eksisterende støtte. Foranstaltningen har således hverken ændret de kontraktlige eller de ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende den fordelagtige elpris eller ændret prisens nærmere vilkår og grænser, men bestod blot i en vurdering af lovligheden af kontraktens ophævelse.
- 56 Dommeren i sagen om foreløbige forholdsregler begrænsede sig derfor – i stedet for at yde en ny støtte, som antaget af Kommissionen – til at træffe midlertidig afgørelse i den sag, der var indbragt for den, for så vidt angår spørgsmålet, om virkningerne af den kontrakt, der ligger til grund for den fordelagtige pris, var ophørt. Heraf følger nødvendigvis, at udsættelsen af kontraktens ophævelse som følge af den første kendelse om foreløbige forholdsregler ikke skal bedømmes som en ny fordel, som kan adskilles fra den eksisterende støtte.
- 57 Den første kendelse om foreløbige forholdsregler kan følgelig ikke betragtes som en indførelse eller ændring af en støtte som omhandlet i artikel 108, stk. 3, TEUF.
- 58 I modsat fald ville den nationale dommer i en sag om foreløbige forholdsregler vedrørende en kontrakt som i det foreliggende tilfælde være faktisk og retligt forpligtet til at underrette Kommissionen om ikke alene nye støtteforanstaltninger og ændringer af støtteforanstaltninger i egentlig forstand til fordel for en virksomhed, der er omfattet af en eksisterende støtte, men om enhver foranstaltning, der vedrører fortolkningen og gennemførelsen af den pågældende kontrakt og kan påvirke fællesmarkedets funktion, konkurrenceforholdene eller blot den faktiske varighed i en bestemt periode af støtteforanstaltninger, som principielt fortsat er eksisterende, og til at lade disse underkaste en præventiv kontrol fra Kommissionens side, selv om Kommissionen ikke har truffet nogen beslutning om godkendelse eller uforenelighed.
- 59 Det må derfor fastslås, at Kommissionen ved at kvalificere den pågældende foranstaltning som ny har behæftet den anfægtede afgørelse med en ulovlighed.
- 60 Argumenterne i Kommissionens og intervenientens skriftlige indlæg til Retten kan ikke ændre ved denne konklusion.

- 61 Det bemærkes således først og fremmest, at Retten ganske vist i den sag, der gav anledning til dom *Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen* (EU:T:2002:59), fastslog, at selv hvis det forholdt sig således, at den pågældende fordel kun udgør en forlængelse af en foranstaltning, der udgør en eksisterende støtte, skulle den omtvistede støtte alligevel anses for at være en ny støtte på grund af den ændrede længde af denne.
- 62 Tilsvarende fandt Retten nemlig i den sag, der gav anledning til dom af 1. juli 2010, *Italien mod Kommissionen* (T-53/08, Sml., EU:T:2010:267), der vedrørte forlængelser af en favorabel pris til fordel for en virksomhed, at disse forlængelser udgjorde en »ny« støtte.
- 63 Retten foretog imidlertid ikke kun disse vurderinger, fordi de nævnte forlængelser, som på ingen måde sker automatisk, havde nødvendiggjort lovgivningsmæssige initiativer med henblik på at ændre den fordel, der oprindeligt blev fastsat (domme *Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen*, EU:T:2002:59, præmis 11-20, og *Italien mod Kommissionen*, EU:T:2010:267, præmis 70).
- 64 Det må imidlertid konstateres, at ingen lovgivningsmæssig indgriben i det foreliggende tilfælde har ændret den fordelagtige elpris, og at den første kendelse om foreløbige forholdsregler på ingen måde har ændret de oprindelige nationale bestemmelser herom.
- 65 Dernæst fastslog Retten ganske vist i den sag, der gav anledning til dom af 20. november 2011, *Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen* (T-394/08, T-408/08, T-453/08 og T-454/08, Sml., EU:T:2011:493), at støtte, der er ydet på grundlag af et retsgrundlag, der er væsentligt anderledes end den ordning, der er godkendt ved godkendelsesbeslutningen, skal anses for ny støtte.
- 66 Det forholder sig ikke desto mindre således dels, at den oprindelige støtte i denne sag var blevet godkendt af Kommissionen, dels blev den nye støtte ydet ved en ny retsakt i strid med Kommissionens godkendelsesbeslutning (dom *Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen*, EU:T:2011:493, præmis 175-177).
- 67 I det foreliggende tilfælde kan det imidlertid ikke med føje bestrides, at den pågældende foranstaltning ikke har haft til formål at ændre de nationale bestemmelser for den fordelagtige elpris i forhold til de bestemmelser, som blev godkendt ved en afgørelse fra Kommissionen, uafhængigt af spørgsmålet om relevansen for den foreliggende sag af beslutningen 23. januar 1992 (jf. præmis 4 ovenfor) med hensyn til en eksisterende støtte, ikke for så vidt som den er blevet godkendt af Kommissionen, men for så vidt som den blev ydet inden traktatens ikrafttrædelse.
- 68 Endelig bemærkes, at ikke blot blev støttens retlige og aftaleretlige grundlag i det foreliggende tilfælde ikke retliggjort gennem virkningen af den første kendelse om foreløbige forholdsregler, men det forblev den relevante kontrakt og nationale ret, som midlertidigt fortolket i den første kendelse om foreløbige forholdsregler, uafhængigt af spørgsmålet om den økonomiske situation, der forelå ved kontraktens indgåelse, og af spørgsmålet om ophævelsens mulighed og lovlighed, som ikke på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse var genstand for en materiel afgørelse.
- 69 Det første anbringende skal derfor tages til følge, således at den anfægtede afgørelse annulleres, uden at der er grund til at tage stilling til de øvrige anbringender eller til de af sagsøgeren begærede foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse.

Sagens omkostninger

- 70 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger i overensstemmelse med dennes påstand herom.

71 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, tredje afsnit, bærer intervenienten sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling):

- 1) **Kommissionens afgørelse 2012/339/EU af 13. juli 2011 om Grækenlands statsstøtte SA.26117 – C 2/10 (ex NN 62/09) til Aluminium of Greece SA annulleres.**
- 2) **Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Alouminion AE's omkostninger.**
- 3) **Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) bærer sine egne omkostninger.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 8. oktober 2014.

Underskrifter